

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Urto/6/2017
Identifikačné číslo spisu: 2017898197
Dátum vydania rozhodnutia: 28.09.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:2017898197.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a členov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v konaní podľa zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii, o odvolaní odsúdeného G. F. proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 8. júna 2017, sp. zn. 3Ntc/5/2017, na neverejnóm zasadnutí s verejným vyhlásením 28. septembra 2017 v Bratislave, rozhodol

rozhodol:

I. Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. rozsudok Krajského súdu v Trnave z 8. júna 2017, sp. zn. 3Ntc/5/2017, sa v celom rozsahu z r u š u j e.

II. Podľa § 16 ods. 1 písm. k/ v spojení s § 21 ods. 2 písm. g/ zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 344/2012 Z. z. (ďalej len „549/2011 Z. z.“) sa rozsudok Krajského súdu Wiener Neustadt zo 16. júna 2016, sp. zn. 39 Hv 58/16z, v spojení s rozsudkom Najvyššieho krajského súdu Viedeň z 21. novembra 2016, sp. zn. 33 Bs 233/16f, ktorým bol občan Slovenskej republiky G. F., narodený X. E. XXXX v D., trvale bytom D. (bez prihlásenia), toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Rakúskej republike uznaný vinným z prečinu krádeže vlámaním podľa § 127, § 129 ods. 2 bod 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky na tom skutkovom základe, že

dňa 2. marca 2016 v F. v súčinnosti s (za tento čin) oddelene stíhaným R. D. a „A.“ odcudzil pani U. Y. a pánovi E. Y. cudzie hmotné veci, konkrétne prenosný počítač MacBook v hodnote cca 1.300 €, tablet Samsung v hodnote cca 400 € a pokladničku v hodnote cca 100 €, a to s tým úmyslom, že sa ich privlastnením neoprávnene obohatí, pričom krádež spáchal tým, že pri vykonávaní činu vnikol do ich rodinného domu vylomením terasových dverí, čím sa vlámal do obytných priestorov

a za čo mu bol podľa § 129 ods. 2 Trestného zákonníka Rakúskej republiky uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov

o d m i e t a na území Slovenskej republiky uznať a vykonať.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 8. júna 2017, sp. zn. 3Ntc/5/2017 podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. rozhodol tak, že rozsudok Krajského súdu Wiener Neustadt zo 16. júna 2016, sp. zn. 39 Hv 58/16z, v spojení s rozsudkom Najvyššieho krajského súdu Viedeň z 21. novembra 2016, sp. zn. 33 Bs 233/16f, ktorými bol odsúdený G. F. uznaný vinným z prečinu krádeže vlámaním podľa § 127, § 129 ods. 2 bod 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky a za čo mu bol podľa § 129 ods. 2 Trestného zákonníka Rakúskej republiky uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov sa uznáva a súčasne nariaďuje na území Slovenskej republiky vykonať zvyšok uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody. Súd zároveň odsúdeného podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. pre výkon trestu na území Slovenskej republiky zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odsúdený G. F. odvolanie zo 4. júla 2017, v ktorom namietal, že krajský súd s ohľadom na čl. 6 preambuly Rámcového rozhodnutia Rady č. 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 porušil jeho právo na spravodlivý proces, keďže neskúmal splnenie podmienky obojstrannej trestnosti. Uviedol, že trestná sankcia uložená rakúskymi súdmi nie je zlučiteľná s právnym poriadkom Slovenskej republiky, keďže skutok by mal byť kvalifikovaný podľa § 212 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a tým pádom malo prísť k zníženiu trestu. V napadnutom rozsudku nebola uvedená právna kvalifikácia skutku. Namietal tiež, že v zmysle § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 549/2011 Z. z. je síce štátnym občanom Slovenskej republiky, avšak nemá tu žiadne preukázateľné, rodinné, sociálne a pracovné väzby. Naopak, lepšie podmienky pre uľahčenie jeho nápravy má v Rakúsku. Poukázal tiež na fakt, že podal návrh na obnovu konania, o ktorom dosiaľ nebolo rozhodnuté.

Na podklade týchto skutočností odsúdený F. odvolací súd požiadal, aby „nariadil krajskému súdu, aby neuznal rozsudok Rakúskej republiky alebo tento sám neuznal.“

K podanému odvolaniu sa prokurátor Krajskej prokuratúry v Trnave (ďalej len „prokurátor“) nevyjadril.

Dňa 7. septembra 2017 bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložené odvolanie odsúdeného G. F. i kompletný spisový materiál.

Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 518 ods. 4 Tr. por.) preskúmal na podklade včas podaného odvolania (§ 309 ods. 1 Tr. por.) odsúdeného zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného je dôvodné, i keď z iných dôvodov ako tých, na ktoré v odvolaní poukazoval.

Podľa § 16 ods. 1 písm. k/ zákona č. 549/2011 Z. z. súd rozhodne o odmietnutí uznania a výkonu rozhodnutia, ak nebol udelený súhlas štátu pôvodu so stíhaním pre iné trestné činy spáchané pred odovzdaním alebo s výkonom trestu pre taký trestný čin podľa § 21 ods. 2 písm. g/.

Podľa § 21 ods. 2 písm. g/ zákona č. 549/2011 Z. z. ak bola osoba odovzdaná do Slovenskej republiky, zásada špeciality sa neuplatní, ak justičný orgán štátu pôvodu udelil súhlas so stíhaním pre iné trestné činy spáchané pred odovzdaním alebo s výkonom trestu pre taký trestný čin.

Podľa § 21 ods. 3 zákona č. 549/2011 Z. z. na vyhlásenie osoby k vzdaniu sa uplatnenia zásady špeciality podľa odseku 2 písm. f/, získanie súhlasu justičného orgánu štátu pôvodu podľa odseku 2 písm. g/ a na konanie o žiadosti iného členského štátu, ktorému bola odovzdaná osoba zo Slovenskej republiky na základe tohto zákona, so stíhaním alebo výkonom trestu odňatia slobody pre iný trestný čin spáchaný pred odovzdaním osoby, než ktorý bol predmetom odovzdaného rozhodnutia, sa primerane použijú ustanovenia osobitného predpisu. 5) (pozn. § 31 až 35 zákona č. 154/2010 Z. z.)

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších

predpisov (ďalej len „zákon č. 154/2010 Z. z.“) ak má byť osoba, ktorá bola vydaná do Slovenskej republiky z iného členského štátu na základe európskeho zatýkacieho rozkazu s uplatnením zásady špeciality stíhaná pre trestný čin spáchaný pred vydaním, ktorý nebol predmetom pôvodného európskeho zatýkacieho rozkazu, alebo má táto osoba vykonať trest odňatia slobody, ktorý jej bol uložený súdom Slovenskej republiky pred jej vydaním, nebol predmetom pôvodného zatýkacieho rozkazu a nenastala žiadna z podmienok uvedených v § 31 ods. 2, súd požiada vykonávajúci justičný orgán o dodatočný súhlas s trestným stíhaním alebo výkonom trestu odňatia slobody.

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. žiadosť o dodatočný súhlas musí obsahovať všetky informácie uvedené v § 5 ods. 5. Žiadosť zašle súd spravidla priamo vykonávajúcemu justičnému orgánu v jazyku podľa § 37. Súd vydá európsky zatýkací rozkaz pre trestný čin, ktorý má byť predmetom trestného stíhania alebo výkonu trestu odňatia slobody, a pripojí ho k žiadosti o dodatočný súhlas, len ak ho vykonávajúci justičný orgán o to požiada.

Z citovaných ustanovení plynie, že pokiaľ je odsúdený stíhaný pre iné trestné činy, ktoré spáchal pred odovzdaním alebo výkonom trestu do vykonávajúceho štátu, je (za predpokladu, že sa odsúdený nevzdal uplatnenia zásady špeciality) pre uznanie a vykonanie rozhodnutia štátu pôvodu nevyhnutný predchádzajúci súhlas tohto štátu so stíhaním aj pre tieto iné trestné činy.

O súhlas štátu pôvodu podľa § 16 ods. 1 písm. k/ v spojení s § 21 ods. 2 písm. g/ zákona č. 549/2011 Z. z. sa žiada pred rozhodovaním príslušného súdu o uznaní a výkone rozhodnutia justičného orgánu štátu pôvodu, a to vo vzťahu ku konkrétnemu už vedenému trestnému stíhaniu alebo výkonu trestu odsúdeného pre trestný čin spáchaný pred odovzdaním. V zmysle § 21 ods. 3 označeného zákona a § 31 ods. 2 písm. g/, ods. 4 zákona č. 154/2010 Z. z., § 32 ods. 1, ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. takú žiadosť príslušnému justičnému orgánu štátu pôvodu podáva súd (predseda senátu a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie), ktorý je (by bol) príslušný na vydanie európskeho zatýkacieho rozkazu v dotknutej veci (uznesenie najvyššieho súdu z 9. júna 2015, sp. zn. 2 Úrto 3/2015, uverejneného v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod č. R 15/2016).

Najvyšší súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že odsúdený G. F. je prokurátorom Okresnej prokuratúry Trenčín pod sp. zn. 1 Pv 48/16/3309 od 21. júna 2016 trestne stíhaný pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. (č. l. 75).

Keďže v spise absentuje súhlas štátu pôvodu (Rakúskej republiky) s hore uvedeným trestným stíhaním, predseda senátu postupom podľa § 3 ods. 3 Tr. por. v spojení s § 29 zákona č. 549/2011 Z. z. dňa 20. septembra 2017 požiadal Okresný súd Trenčín o informáciu, či v súvislosti s týmto trestným stíhaním žiadal (pravdepodobne sudcom pre prípravné konanie) o udelenie súhlasu štátu pôvodu a ak áno, či takýto súhlas bol udelený. V prípade, že súd o súhlas nežiadal, potom predseda senátu požiadal o informáciu, či sa na súd v tejto súvislosti obrátil prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín.

Dňa 26. septembra 2017 bola najvyššiemu súdu elektronicky doručená odpoveď, podľa ktorej sa na Okresný súd Trenčín prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín v súvislosti s uplatňovaním zásady špeciality u odsúdeného F. doposiaľ neobrátil.

Z uvedeného vyplýva, že v čase rozhodovania o uznaní a vykonaní rakúskych rozhodnutí príslušné justičné orgány Slovenskej republiky nedisponovali a dokonca ani nežiadali o súhlas štátu pôvodu na ďalšie vedenie trestného stíhania voči odsúdenému F., a preto tieto rozhodnutia podľa § 16 ods. 1 písm. k/ v spojení s § 21 ods. 2 písm. g/ zákona č. 549/2011 Z. z. nemožno na území Slovenskej republiky uznať a vykonať. Pre odstránenie akýchkoľvek pochybností najvyšší súd doplnia, že z právnej úpravy jednoznačne vyplýva, že na získanie súhlasu je príslušný ten súd, ktorý by bol v dotknutej veci príslušný na vydanie európskeho zatýkacieho rozkazu (v danom prípade Okresný súd Trenčín) a nie súd, ktorý je príslušný na rozhodnutie o uznaní a výkone cudzích rozhodnutí (krajský súd a v odvolacom konaní najvyšší súd). Pokiaľ sú v právnej vete schválenej (k rozhodnutiu R 15/2016) na zasadnutí

trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 8. decembra 2015 uvedené oba súde, ide o zrejmu nesprávnosť.

Na záver - taktiež len kvôli úplnosti odvolaciemu súdu nedá nespomenúť, že postup súdu prvého stupňa bol v posudzovanej veci poznačený značnou nedôslednosťou a len formálnym preskúmaním podmienok podľa zákona č. 549/2011 Z. z. Odhliadnuc od toho, že sa krajský súd nezaoberal zásadou špeciality, uznal cudzie rozhodnutia a popri tom vo výrokovej časti neuviedol skutok, za ktorý bol odsúdený F. uznaný vinným, nesprávne opísal miesto jeho trvalého pobytu (č. l. 17), nekvalifikoval konanie odsúdeného podľa slovenského Trestného zákona a nepreskúmaval tak obojstrannú trestnosť (§ 4 a nasl. zákona č. 549/2011 Z. z.), aby (bez akéhokoľvek bližšie odôvodnenia) následne dospel k záveru, že uznaniu a vykonaniu rozsudkov nič nebráni a pritom nerozhodol o pokračovaní vo výkone trestu odňatia slobody bez jeho premeny a odsúdeného nesprávne zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (§ 517 ods. 2 Tr. por. v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu zo 4. februára 2014, sp. zn. 2 Urto 5/2013, uverejneným v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod č. 122/2014).

Na podklade týchto úvah odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 518 ods. 4 Tr. por. v celom rozsahu zrušil a sám rozhodol tak, že podľa § 16 ods. 1 písm. k/ v spojení s § 21 ods. 2 písm. g/ zákona č. 549/2011 Z. z. rozsudok Krajského súdu Wiener Neustadt zo 16. júna 2016, sp. zn. 39 Hv 58/16z, v spojení s rozsudkom Najvyššieho krajského súdu Viedeň z 21. novembra 2016, sp. zn. 33 Bs 233/16f, odmietol na území Slovenskej republiky uznať a vykonať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.